

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVI KONFERENCIJA

Vilnius, 2024 m. gegužės 13–17 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė

VU MF Moklso ir inovacijų skyriaus

inovacijų specialistas Kristijonas PUTEIKIS ir

administratorė Rima DAINORAVIČIENĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2024

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Indrė Sakalauskaitė
Laura Lukavičiūtė
dr. Agnė Abraitienė
doc. dr. Jūratė Pečeliūnienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
doc. dr. Birutė Zablockienė
prof. dr. Pranas Šerpytis
Artūras Mackevičius

dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
prof. dr. Marius Miglinas
Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
prof. dr. Vilma Brukienė
doc. dr. Saulius Galgauskas
Andrius Žučenka
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas
doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila

prof. dr. Nomedą Rima Valevičienė
Teresė Palšytė
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Viktorija Andrejevaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitą Lesinskienė
doc. dr. Marija Jakubauskienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Kristina Marcinkevičiūtė
Viktorija Rakovskaitė
Austėja Grudytė
Justina Semenkovaitė
Matas Žekonis
Rokas Žekonis
Milvydė Marija Tamutytė
Augustė Senulytė
Miglė Miglinaitė
Rokas Bartuška
Damian Luka Mialkowskyj
Karina Mickevičiūtė
Jovita Patricija Druta
Emilija Šauklytė

Austėja Račytė
Tadas Abartis
Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Gerda Šlažaitė
Kamilė Čeponytė
Einis Novičenko
Benas Matuzevičius
Gabriela Šimkonytė
Ieva Ruzgytė
Milda Mikalonytė
gyd. rez. Valentinas Kūgis
gyd. rez. Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas

Deivilė Kvaraciejūtė
Julija Pargaliauskaitė
Paulius Montvila
Rūta Bleifertaitė
Alicija Šavareikaitė
Julija Kondrotaitė
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabrielė Bajoraitė
Augustinas Stasiūnas
Odeta Aliukonytė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2024

© Vilniaus universitetas, 2024

OKSIDACINIO STRESO ĮTAKA ATOPINIO DERMATITO EIGAI. LITERATŪROS APŽVALGA

Darbo autorius. Monika VAŠKOVIČ, VI kursas.

Darbo vadovas. Prof. dr. Violeta KVEDARIENĖ, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Krūtinės ligų, imunologijos ir alergologijos klinika, VU MF Biomedicinos mokslų institutas, Patologijos, teismo medicinos katedra.

Darbo tikslas. Literatūros apžvalgoje siekti išsiaiškinti oksidacinio streso poveikį atopinio dermatito eigai.

Darbo metodika. Mokslinės literatūros paieška ir analizė atlikta naudojant „PubMed“ medicininę duomenų bazę bei specializuotą paiešką sistemoje „Google Scholar“. Analizuoti 2000–2024 metų mokslinės spaudos duomenys anglų kalba. Paieškai buvo naudoti raktiniai žodžiai bei jų kombinacijos įtraukiant bet neapsiribojant tokiais terminais kaip: „oxidative stress“, „atopic dermatitis“, „reactive oxygen species“.

Literatūros apžvalga. Oksidacinis stresas yra svarbus veiksnys atopinio dermatito patogenezėi ir progresavimui. Jis pasireiškia susidarant oksidantams organizmo ląstelėse ir jų kaupimo bei neutralizacijos sutrikimais. Dažniausi oksidacinio streso oksidantai yra reaktyvios deguonies formos molekulės, kurios dažniausiai yra vieno deguonies elektrono redukcijos produktas. Tiesioginį reaktyvių deguonies formų poveikį galima įvertinti matuojant biomarkerių, tokių kaip, šlapimo 8-hidroksideoksigvanozino ir malondialdehido, kiekį. Šie žymenys tiesiogiai koreliuoja su atopinio dermatito ligos sunkumu. Atopinis dermatitas yra labiausiai paplitusi lėtinė uždegiminė odos liga, kurios metu aktyvinamos imunines ląsteles, skatindamos padidėjusį imunoglobulino E gaminimą. Šios ligos simptomai pasireiškia paraudusia oda, niežėjimu ir odos lichenifikacija. Atopinį dermatitą galima gydyti įvairiais būdais, tačiau nedaug tyrimų nagrinėja, kaip gydyti oksidacinio streso sukeltą būklę. Gerą atsaką atopinio dermatito būklei turi vitaminai, fotoapsauga, kofermentas Q10, subalansuota mityba, melatoninas bei flavonoidai.

Išvados. Oksidacinis stresas atlieka svarbų vaidmenį atopinio dermatito patogenezėje ir turi įtakos šios ligos būklės sunkumui ir progresavimui. Tai yra aktuali šiuolaikinių mokslinių tyrimų tema, nagrinėjanti ir atrandanti vis naujus biomarkerius, turinčius įtaką atopinio dermatito eigai. Reikalingi tolesni tyrimai siekiant išsiaiškinti gydymo ir progresavimo ypatumus.

Raktažodžiai. Atopinis dermatitas; biomarkeriai; oksidacinis stresas.